

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 561

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 28 iulie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
219.	— Lege privind economia socială	2–6
671.	— Decret pentru promulgarea Legii privind economia socială	6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 394 din 28 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340 alin. (1) teza finală și ale art. 341 din Codul de procedură penală.....		7–11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
565.	— Hotărâre privind aprobarea Strategiei naționale pentru învățământ terțiar 2015—2020.....	12
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
181.	— Decizie pentru modificarea Deciziei prim-ministrului nr. 205/2013 privind numirea membrilor Comitetului de supraveghere al Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc.....	12–13
182.	— Decizie pentru eliberarea, la cerere, a doamnei Luminița Teodora Odobescu din funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Primului-Ministru	13
183.	— Decizie pentru numirea domnului Adrian Marius Dobre în funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice	13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
221.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Turism pentru modificarea Normelor metodologice privind eliberarea certificatelor de clasificare a structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică, a licențelor și brevetelor de turism, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Turism nr. 65/2013	14–16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind economia socială

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta lege are ca obiect reglementarea domeniului economiei sociale, stabilirea măsurilor de promovare și de sprijinire a economiei sociale.

(2) Prin prezenta lege se reglementează și condițiile de atestare, de către autoritățile publice, a întreprinderilor sociale și a întreprinderilor sociale de inserție.

Art. 2. — (1) Economia socială reprezintă ansamblul activităților organizate independent de sectorul public, al căror scop este să servească interesul general, interesele unei colectivități și/sau interesele personale nepatrimoniale, prin creșterea gradului de ocupare a persoanelor aparținând grupului vulnerabil și/sau producerea și furnizarea de bunuri, prestarea de servicii și/sau execuția de lucrări.

(2) Economia socială are la bază inițiativa privată, voluntară și solidară, cu un grad ridicat de autonomie și responsabilitate, precum și distribuirea limitată a profitului către asociați.

Art. 3. — (1) În sensul prezentei legi, întreprinderile sociale pot fi:

a) societățile cooperative de gradul I, care funcționează în baza Legii nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, republicată;

b) cooperativele de credit, care funcționează în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

c) asociațiile și fundațiile, care funcționează în baza Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare;

d) casele de ajutor reciproc ale salariaților, care funcționează în baza Legii nr. 122/1996 privind regimul juridic al caselor de ajutor reciproc ale salariaților și al uniunilor acestora, republicată;

e) casele de ajutor reciproc ale pensionarilor, care sunt înființate și funcționează în baza Legii nr. 540/2002 privind casele de ajutor reciproc ale pensionarilor, cu modificările și completările ulterioare;

f) societățile agricole, care funcționează în baza Legii nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, cu modificările ulterioare;

g) orice alte categorii de persoane juridice care respectă, conform actelor legale de înființare și organizare, cumulativ, definiția și principiile economiei sociale prevăzute în prezenta lege.

(2) Pot fi întreprinderi sociale federațiile și uniunile persoanelor juridice prevăzute la alin. (1).

Art. 4. — Economia socială se bazează pe următoarele principii:

a) prioritate acordată individului și obiectivelor sociale față de creșterea profitului;

b) solidaritate și responsabilitate colectivă;

c) convergența dintre interesele membrilor asociați și interesul general și/sau interesele unei colectivități;

d) control democratic al membrilor, exercitat asupra activităților desfășurate;

e) caracter voluntar și liber al asocierii în formele de organizare specifice domeniului economiei sociale;

f) personalitate juridică distinctă, autonomie de gestiune și independență față de autoritățile publice;

g) alocarea celei mai mari părți a profitului/excedentului financiar pentru atingerea obiectivelor de interes general, ale unei colectivități sau în interesul personal nepatrimonial al membrilor.

Art. 5. — (1) Economia socială contribuie la dezvoltarea comunităților locale, crearea de locuri de muncă, implicarea persoanelor aparținând grupului vulnerabil, prevăzut de prezenta lege, în activități cu caracter social și/sau activități economice, facilitând accesul acestora la resursele și serviciile comunității.

(2) Economia socială are următoarele obiective:

a) consolidarea coeziunii economice și sociale;

b) ocuparea forței de muncă;

c) dezvoltarea serviciilor sociale.

(3) Îndeplinirea obiectivelor prevăzute la alin. (2) se realizează, în principal, prin următoarele activități de interes general:

a) producerea de bunuri, prestarea de servicii și/sau execuția de lucrări care contribuie la bunăstarea comunității sau a membrilor acesteia;

b) promovarea, cu prioritate, a unor activități care pot genera sau asigura locuri de muncă pentru încadrarea persoanelor aparținând grupului vulnerabil;

c) dezvoltarea unor programe de formare profesională dedicate persoanelor din grupul vulnerabil;

d) dezvoltarea serviciilor sociale pentru creșterea capacității de inserție pe piața muncii a persoanelor din grupul vulnerabil.

Art. 6. — (1) În sensul prezentei legi, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *activitate de interes general* — orice activitate din domeniul economic, cultural-artistic, social, educațional, științific, al sănătății, sportului, locuirii, protecției mediului, menținerii tradițiilor, al cărei scop final este îndeplinirea obiectivelor prevăzute la art. 5 alin. (2);

b) *activitate cu caracter social* — activitate care urmărește interesul general, în realizarea nevoilor sociale ale grupurilor vulnerabile, a prevenirii și combaterii riscului de excluziune socială și a promovării incluziunii sociale;

c) *activitate economică* — orice activitate generatoare de venit;

d) *întreprindere socială* — orice persoană juridică de drept privat care desfășoară activități în domeniul economiei sociale, care deține un atestat de întreprindere socială și respectă principiile prevăzute la art. 4;

e) *întreprindere socială de inserție* — întreprinderea socială care îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la art. 10 alin. (1);

f) *atestat de întreprindere socială* — forma prin care se recunoaște contribuția întreprinderilor sociale la dezvoltarea domeniului economiei sociale;

g) *marca socială* — forma de certificare a întreprinderilor sociale de inserție în scopul recunoașterii contribuției directe a acestora la realizarea interesului general și/sau la îmbunătățirea situației grupului vulnerabil;

h) *grup vulnerabil* — persoane sau familii care sunt în risc de a-și pierde capacitatea de satisfacere a nevoilor zilnice de trai, în conformitate cu prevederile art. 6 lit. p) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011.

(2) Apartenența la grupul vulnerabil se dovedește prin acte eliberate de autorități sau, după caz, alte categorii de persoane juridice cu competențe în domeniu. Modalitatea de certificare a apartenenței la grupul vulnerabil se reglementează prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 7. — Autoritățile administrației publice centrale și locale sprijină activitățile de economie socială prin:

a) recunoașterea rolului întreprinderilor sociale prin acordarea atestatului de întreprindere socială;

b) recunoașterea rolului întreprinderilor sociale de inserție prin acordarea mărcii sociale;

c) dezvoltarea mecanismelor de sprijinire a întreprinderilor sociale de inserție;

d) promovarea și susținerea dezvoltării resurselor umane din domeniul economiei sociale;

e) participarea la activități de economie socială prin colaborare în diferite forme, potrivit legii;

f) înființarea de centre de informare și consiliere în domeniul economiei sociale.

CAPITOLUL II

Întreprinderea socială

Art. 8. — (1) Statutul de întreprindere socială se recunoaște prin acordarea unui atestat de întreprindere socială, denumit în continuare *atestat*.

(2) Atestatul se acordă la solicitarea persoanelor juridice prevăzute la art. 3 pe baza actelor de înființare și funcționare.

(3) Atestatul certifică scopul social al întreprinderii sociale și conformarea acesteia la principiile enunțate la art. 4.

(4) Atestatul se acordă acelor întreprinderi sociale care dispun prin actele de înființare și funcționare respectarea următoarelor criterii:

a) acționează în scop social și/sau în interesul general al comunității;

b) alocă minimum 90% din profitul realizat scopului social și rezervei statutare;

c) se obligă să transmită bunurile rămase în urma lichidării către una sau mai multe întreprinderi sociale;

d) aplică principiul echității sociale față de angajați, asigurând niveluri de salarizare echitabile, între care nu pot exista diferențe care să depășească raportul de 1 la 8.

(5) Atestatul se eliberează de către agenția județeană pentru ocuparea forței de muncă, respectiv a municipiului București, denumită în continuare *agenție de ocupare*, prin compartimentul pentru economie socială, prevăzut la art. 24 alin. (2).

(6) Atestatul se acordă pe o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea prelungirii, dacă se face dovada că sunt respectate condițiile care au stat la baza acordării acestuia.

(7) Procedura de acordare a atestatului, precum și condițiile de suspendare sau retragere a acestuia se reglementează prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 9. — (1) Întreprinderea socială are următoarele obligații:

a) de a comunica agenției de ocupare orice modificări ale actelor de înființare sau constitutive, în termen de 15 zile de la modificare;

b) de a comunica agenției de ocupare rapoartele de activitate și situațiile financiare anuale; compartimentul județean pentru economie socială are obligația să asigure consultarea acestor documente de către orice persoană interesată;

c) de a publica, în extras, în termen de 3 luni de la încheierea anului calendaristic, raportul social anual privind activitatea desfășurată și situațiile financiare anuale în Registrul unic de evidență a întreprinderilor sociale, prevăzut la art. 27.

(2) Întreprinderile sociale se supun controlului cu privire la respectarea condițiilor legale de desfășurare a activității, anual, pentru a se verifica respectarea criteriilor care au stat la baza eliberării atestatului de întreprindere socială.

(3) Controalele prevăzute la alin. (2) se realizează de către organele de control ale Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

CAPITOLUL III

Întreprinderea socială de inserție

SECȚIUNEA 1

Definirea întreprinderii sociale de inserție

Art. 10. — (1) Întreprinderea socială de inserție este întreprinderea socială care:

a) are, permanent, cel puțin 30% din personalul angajat aparținând grupului vulnerabil, astfel încât timpul de lucru cumulat al acestor angajați să reprezinte cel puțin 30% din totalul timpului de lucru al tuturor angajaților;

b) are ca scop lupta împotriva excluziunii, discriminărilor și șomajului prin inserția socioprofesională a persoanelor defavorizate.

(2) Procedura de verificare a îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) se reglementează prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 11. — (1) Întreprinderile sociale de inserție au obligația de a asigura, pentru persoanele angajate, care fac parte din grupul vulnerabil, măsuri de acompaniament care să asigure inserția profesională și socială.

(2) Măsurile de acompaniament pot fi: informarea, consilierea, accesul la formele de pregătire profesională, adaptarea locului de muncă la capacitatea persoanei, accesibilizarea locului de muncă în funcție de nevoile persoanelor, precum și alte măsuri care au ca scop sprijinirea inserției profesionale și sociale.

(3) În vederea asigurării măsurilor de acompaniament, întreprinderile sociale de inserție colaborează cu serviciile publice de asistență socială de la nivel județean și local, agențiile de ocupare, centrele de furnizare de servicii integrate de asistență medicală, psihologică și socială pentru consumatori și consumatorii de droguri dependenți, cu specialiști în domenii precum psihologie, asistență socială, adicții, pedagogie, formare profesională, ocupare, medicină, medicina muncii, economie socială.

SECȚIUNEA a 2-a

Marca socială

Art. 12. — Statutul de întreprindere socială de inserție se certifică prin acordarea mărcii sociale.

Art. 13. — (1) Marca socială cuprinde certificatul care atestă statutul de întreprindere socială de inserție, cu o valabilitate de 3 ani de la data emiterii, precum și un element specific de identitate vizuală, care se aplică în mod obligatoriu asupra produselor realizate sau a lucrărilor executate ori a documentelor care demonstrează prestarea unui serviciu.

(2) Statutul de întreprindere socială de inserție instituie următoarele obligații:

a) de a comunica agenției de ocupare orice modificări ale actelor de înființare sau constitutive, precum și rapoartele de activitate și situațiile financiare anuale; compartimentul județean pentru economie socială are obligația să asigure consultarea acestor documente de către orice persoană interesată;

b) de a publica, în extras, în termen de 3 luni de la încheierea anului calendaristic, raportul social anual privind activitatea desfășurată și situațiile financiare anuale în Registrul unic de evidență a întreprinderilor sociale, prevăzut la art. 27. Modelul extrasului situațiilor financiare anuale se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului finanțelor publice, la inițiativa Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

(3) Întreprinderile sociale de inserție se supun controlului cu privire la respectarea condițiilor legale de desfășurare a activității, anual, pentru a se verifica respectarea condițiilor care au stat la baza eliberării mărcii sociale.

(4) Controalele prevăzute la alin. (3) se realizează de către organele de control ale Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

Art. 14. — Procedurile de certificare și acordare a mărcii sociale, a elementului specific de identitate vizuală, procedurile privind întocmirea Raportului social anual privind activitatea desfășurată, precum și condițiile de suspendare, retragere sau anulare a mărcii sociale se reglementează prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

SECȚIUNEA a 3-a

Finanțarea întreprinderilor sociale de inserție și mecanismele de sprijinire și încurajare a acestora

Art. 15. — Întreprinderile sociale de inserție pot fi finanțate din surse publice și/sau private, naționale ori internaționale, potrivit normelor juridice aplicabile fiecăreia dintre categoriile din care fac parte sursele de finanțare.

Art. 16. — Întreprinderile sociale de inserție beneficiază de gratuitate pentru emiterea mărcii sociale și înregistrarea în Registrul unic de evidență a întreprinderilor sociale.

Art. 17. — (1) Autoritatea contractantă, astfel cum aceasta este definită în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, are dreptul de a impune, în cadrul documentației de atribuire, condiții speciale, prin care se urmărește obținerea unor efecte de ordin social, care trebuie realizate de operatorii economici pentru îndeplinirea contractului.

(2) În formularea condițiilor speciale prevăzute la alin. (1), autoritatea contractantă are obligația respectării prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 18. — Întreprinderile sociale de inserție pot beneficia de consiliere gratuită la constituirea și/sau la dezvoltarea afacerii, prin compartimentele de specialitate de la nivelul agenției de ocupare.

Art. 19. — (1) Întreprinderile sociale de inserție pot beneficia de următoarele facilități din partea autorităților administrației publice locale:

a) atribuirea unor spații și/sau terenuri aflate în domeniul public al unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale, cu respectarea prevederilor Legii administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările

ulterioare, în scopul desfășurării activităților pentru care le-a fost acordată marca socială;

b) sprijin, în promovarea produselor realizate și/sau furnizate, serviciilor prestate ori lucrărilor executate în comunitate, precum și în identificarea unor piețe de desfacere a acestora;

c) sprijin în promovarea turismului și activităților conexe acestuia, prin valorificarea patrimoniului istoric și cultural local;

d) alte facilități și scutiri de taxe și impozite acordate de autoritățile administrației publice locale, în condițiile legii.

(2) Pentru acordarea facilităților prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), autoritățile administrației publice locale își pot aproba în bugetele proprii sumele necesare.

Art. 20. — Întreprinderile sociale de inserție, care angajează tineri cu risc de marginalizare socială, astfel cum sunt aceștia definiți în Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, sunt considerate angajatori de inserție și beneficiază de facilitățile prevăzute de lege pentru această categorie de angajatori.

Art. 21. — (1) Întreprinderile sociale de inserție pot beneficia de măsuri de sprijin, de natura ajutorului de stat, ce vor fi aprobate prin acte specifice, cu respectarea prevederilor comunitare și naționale în materie de ajutor de stat.

(2) Măsurile de sprijin de natura ajutorului de stat pentru întreprinderile sociale de inserție, prevăzute de prezenta lege, se vor acorda cu respectarea legislației naționale și comunitare în domeniul ajutorului de stat și vor fi implementate prin hotărâre a Guvernului, ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice sau, după caz, prin hotărâre a consiliului local.

(3) Întreprinderile sociale și întreprinderile sociale de inserție pot beneficia anual de programul pentru stimularea înființării și dezvoltării microîntreprinderilor din sfera economiei sociale în conformitate cu prevederile art. 25¹ lit. d) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la Programele naționale destinate finanțării întreprinderilor mici și mijlocii care se derulează de către autoritatea publică centrală cu atribuții în domeniul întreprinderilor mici și mijlocii.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 25¹ din Legea nr. 346/2004, cu modificările și completările ulterioare, procedura de implementare pentru programele prevăzute la alin. (3) se aprobă prin ordin comun al conducătorului autorității publice centrale cu atribuții în domeniul întreprinderilor mici și mijlocii și al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice.

Art. 22. — Luna mai a fiecărui an este dedicată organizării diferitelor evenimente sau acțiuni de mediatizare a domeniului economiei sociale, având ca scop dezvoltarea locală și cetățenia activă, cooperarea și solidaritatea socială, denumită *luna promovării economiei sociale*.

CAPITOLUL IV

Organizare instituțională

SECȚIUNEA 1

Compartimentul pentru economie socială

Art. 23. — (1) În cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice se înființează un compartiment la nivelul Direcției politici de ocupare competențe și mobilitate profesională, cu atribuții în elaborarea politicilor și strategiilor în domeniul economiei sociale, promovarea și sprijinirea întreprinderilor sociale, precum și furnizarea de informații către persoanele fizice și juridice interesate.

(2) Organizarea și funcționarea compartimentului prevăzut la alin. (1) se stabilesc prin regulamentul de organizare și

funcționare al Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

Art. 24. — (1) În cadrul Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă se înființează un compartiment pentru economie socială, care coordonează și monitorizează activitatea agențiilor de ocupare în domeniul economiei sociale, precum și îndrumarea metodologică a acestora.

(2) În vederea asigurării implementării politicilor, dezvoltării și monitorizării domeniului de economie socială, la nivel județean se organizează, în cadrul agențiilor de ocupare, compartimente pentru economie socială.

(3) Organizarea și funcționarea compartimentelor prevăzute la alin. (1) și (2) se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(4) Compartimentele prevăzute la alin. (1) și (2) se organizează cu încadrarea în numărul de posturi aprobat.

(5) Pentru implementarea planului județean de inserție socio-profesională prevăzut la art. 25 lit. i), agenția va aloca resurse financiare corespunzătoare.

Art. 25. — Principalele atribuții ale compartimentelor pentru economie socială din cadrul agențiilor de ocupare sunt:

a) analizează și evaluează solicitările persoanelor juridice care desfășoară activități în domeniul economiei sociale în vederea acordării, după caz, a atestatului sau a mărcii sociale;

b) emit deciziile de acordare ori, după caz, de neacordare a atestatului, respectiv a mărcii sociale;

c) introduc informațiile privind întreprinderile sociale, respectiv întreprinderile sociale de inserție, în Registrul unic de evidență a întreprinderilor sociale;

d) informează și acordă sprijin metodologic pentru derularea procedurii de atestare/certificare a întreprinderilor sociale/întreprinderilor sociale de inserție, precum și pentru desfășurarea activității acestora;

e) monitorizează, la nivel județean, activitatea întreprinderilor sociale, respectiv a întreprinderilor sociale de inserție, și elaborează rapoarte trimestriale privind activitatea desfășurată de acestea, pe care le înaintează Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă;

f) întocmesc raportul anual de activitate și îl transmit Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă;

g) furnizează informațiile necesare actualizării registrului prevăzut la art. 27 alin. (1);

h) propun Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice măsuri de îmbunătățire și dezvoltare a domeniului de economie socială;

i) elaborează, prin consultare cu întreprinderile sociale de inserție, planul județean de inserție socioprofesională, definit prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi;

j) suspendă sau retrag, după caz, atestatul ori marca socială;

k) publică raportul anual de activitate pe pagina proprie de internet.

Art. 26. — (1) Se înființează Comisia națională pentru economie socială, fără personalitate juridică, organism de colaborare, coordonare și monitorizare în domeniul economiei sociale, denumită în continuare *Comisia națională*, cu scopul de a contribui la dezvoltarea economiei sociale prin promovarea și sprijinirea entităților din economia socială.

(2) Comisia națională va avea o reprezentare paritară, va fi compusă din 14 membri și va fi condusă de un președinte, ales de plenul acesteia. Comisia va avea în componență:

a) câte un reprezentant al Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, al Ministerului Economiei, Comerțului și Turismului, al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, al Ministerului Finanțelor Publice, al Ministerului Justiției, al Ministerului Dezvoltării Regionale și

Administrației Publice, al Ministerului Educației și Cercetării Științifice, la nivel de secretar de stat;

b) câte un reprezentant din partea entităților economiei sociale prevăzute la art. 3 lit. a)—f);

c) un reprezentant al întreprinderilor sociale de inserție.

(3) Membrii Comisiei naționale prevăzuți la alin. (2) lit. a) sunt numiți prin ordin de către ministrul de resort, iar cei prevăzuți la alin. (2) lit. b) și c) sunt numiți prin ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice.

(4) Compartimentul prevăzut la art. 23 alin. (1) va asigura secretariatul Comisiei naționale.

(5) Organizarea și funcționarea Comisiei naționale, inclusiv alegerea președintelui, se reglementează prin regulamentul intern, aprobat prin ordin comun al miniștrilor prevăzuți la alin. (2) lit. a).

SECȚIUNEA a 2-a

Registrul unic de evidență a întreprinderilor sociale

Art. 27. — (1) În scopul asigurării informațiilor necesare, corecte și complete cu privire la situația și evoluția domeniului economiei sociale la nivel național se înființează Registrul unic de evidență a întreprinderilor sociale, denumit în continuare *registru*.

(2) Registrul este administrat de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă și cuprinde, după caz, următoarele informații cu privire la întreprinderile sociale și întreprinderile sociale de inserție existente în România:

a) denumirea completă;

b) categoria de persoane juridice în care se încadrează;

c) data înființării;

d) domeniul de activitate;

e) cifra de afaceri/valoarea activului patrimonial, pierderile sau profitul înregistrat în anul fiscal anterior;

f) numărul total de angajați;

g) documentele care atestă apartenența la grupul vulnerabil;

h) copia fișei de post/fișelor de post a persoanei/ale angajaților care aparțin grupului vulnerabil;

i) formele de sprijin de care beneficiază angajatorul;

j) abaterile/sancțiunile angajatorului;

k) data acordării/suspendării/retragerii atestatului sau, după caz, a mărcii sociale.

(3) Angajatorii sunt obligați să transmită documentele prevăzute la alin. (2) lit. g) agențiilor de ocupare, în termen de 5 zile de la data la care se demonstrează că persoana angajată aparține grupului vulnerabil sau, după caz, de la data la care au intervenit modificări în documentele furnizate.

Art. 28. — Procedura de organizare, actualizare și utilizare a registrului se elaborează de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, la propunerea Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, și se aprobă prin ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice.

CAPITOLUL V

Sancțiuni

Art. 29. — Nerespectarea dispozițiilor prezentei legi constituie contravenție și se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei, nerespectarea de către întreprinderile sociale de inserție a condițiilor prevăzute la art. 10 alin. (1), art. 13 alin. (2) și la art. 27 alin. (3);

b) cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei, utilizarea mărcii sociale, de către întreprinderile sociale de inserție, peste termenul de valabilitate prevăzut la art. 13 alin. (1);

c) cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei, utilizarea mărcii sociale de către alte persoane fizice sau juridice care nu sunt deținătorii legali ai acesteia;

d) cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei, în cazul lipsei documentelor doveditoare care certifică apartenența la grupul vulnerabil, prevăzute la art. 6 alin. (2);

e) cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei și retragerea atestatalui, încălcarea a cel puțin unui criteriu dintre cele prevăzute la art. 8 alin. (4).

Art. 30. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către:

a) organele de control ale Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, pentru contravențiile prevăzute la art. 29 lit. a)—c) și e);

b) Agenția Națională pentru Inspecția Muncii și Securitate Socială, pentru contravențiile prevăzute la art. 29 lit. d).

Art. 31. — (1) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia jumătate din minimul amenzii prevăzute la art. 29, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(2) Procesele-verbale vor fi depuse în fotocopie la compartimentul din cadrul agențiilor județene de ocupare a forței de muncă, respectiv a municipiului București.

Art. 32. — Dispozițiile referitoare la contravenții, prevăzute la art. 29, se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului

nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 33. — Amenzile contravenționale aplicate conform prezentei legi se constituie venituri la bugetul de stat.

CAPITOLUL VI Dispoziții finale

Art. 34. — (1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice va elabora normele metodologice de aplicare, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1) se modifică Hotărârea Guvernului nr. 344/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, și Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

Art. 35. — Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 6 alin. (2), art. 8 și art. 12—14, care intră în vigoare la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzută la art. 34 alin. (1).

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 23 iulie 2015.
Nr. 219.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind economia socială

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind economia socială și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 iulie 2015.
Nr. 671.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 394**

din 28 mai 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340 alin. (1)
teza finală și ale art. 341 din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340 alin. (1) teza finală și ale art. 341 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Violeta Szekely și Adrian Szekely în Dosarul nr. 12.126/300/2014 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 903D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției Adrian Szekely, asistat de avocații Victor Alistar și Izabela Cernavodeanu, care, totodată, reprezintă pe autoarea excepției Violeta Szekely, având împuterniciri avocațiale depuse la dosar. De asemenea este prezentă personal partea Tănase Tasiu. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului Victor Alistar, care solicită restrângerea obiectului excepției de neconstituționalitate. Astfel, având în vedere că, pe de o parte, excepția de neconstituționalitate a fost formulată cu privire la dispozițiile art. 340 alin. (1) teza finală și ale art. 341 din Codul de procedură penală, iar, pe de altă parte, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate atât în ceea ce privește dispozițiile art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală — constatând, prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, că soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra plângerii „fără participarea petentului, a procurorului și a intimaților” este neconstituțională —, cât și referitor la dispozițiile art. 341 alin. (10) din Codul de procedură penală — constatând, prin Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014, că soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului” este neconstituțională —, avocatul autorilor excepției arată că înțelege să mențină excepția de neconstituționalitate numai cu privire la dispozițiile art. 340 alin. (1) teza finală și ale art. 341 alin. (2) teza finală și alin. (6), alin. (7) pct. 1 și pct. 2 lit. a), b) și d) și alin. (8) din Codul de procedură penală. Solicită, astfel, admiterea excepției de neconstituționalitate a textelor de lege menționate, reiterând argumentele invocate cu privire la acestea în fața Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția penală, și depune note scrise. În plus față de sesizarea inițială invocă încălcarea de către dispozițiile art. 340 alin. (1) teza finală din Codul de procedură

penală a prevederilor art. 124 alin. (2) din Constituție referitor la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea pentru toți a justiției.

4. Avocatul autorilor excepției Izabela Cernavodeanu achiesează la susținerile colegului său, iar autorul excepției Adrian Szekely nu are nimic de adăugat.

5. Partea Tănase Tasiu lasă la aprecierea Curții soluționarea excepției de neconstituționalitate.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă referitor la dispozițiile art. 341 alin. (5) și (10) din Codul de procedură penală, având în vedere deciziile Curții Constituționale nr. 599 din 21 octombrie 2014 și nr. 663 din 11 noiembrie 2014, respectiv ca neîntemeiată în ceea ce privește celelalte dispoziții de lege criticate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții, mai sus menționată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 4 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 12.126/300/2014, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340 alin. (1) teza finală și ale art. 341 din Codul de procedură penală.** Excepția fost ridicată de Violeta Szekely și Adrian Szekely cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei ordonanțe de clasare.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 340 alin. (1) teza finală din Codul de procedură penală, care prevăd competența judecătorului de cameră preliminară în soluționarea plângerii împotriva soluției de clasare ori de renunțare la urmărirea penală, și ale art. 341 din Codul de procedură penală, care reglementează procedura de soluționare de către judecătorul de cameră preliminară a plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimiteră în judecată, încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi ori al unor libertăți, dreptul la un recurs efectiv și dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, întrucât numai persoana care a avut în cauză calitatea de inculpat poate formula cereri și ridica excepții și cu privire la legalitatea administrării probelor ori a efectuării urmăririi penale, iar judecătorul se pronunță fără participarea petentului, a procurorului și a intimaților. Menționează că există mai multe situații: dacă nu a fost pusă în mișcare acțiunea penală și judecătorul respinge/admite plângerea, nu există cale de atac împotriva încheierii; dacă nu a fost pusă în mișcare acțiunea penală, judecătorul poate doar prin admiterea plângerii să trimită cauza la procuror pentru a începe/completa urmărirea penală sau pentru a pune în mișcare acțiunea penală; dacă a fost pusă în mișcare acțiunea penală, judecătorul verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, exclude probele administrate nelegal și, dacă probele legal administrate sunt suficiente, admite

plângerea, desființează soluția atacată și dispune începerea judecării, numai în această situație soluția fiind supusă contestației, care este judecată de către judecătorul de cameră preliminară de la instanța superioară. În toate celelalte cazuri, în care fie se respinge plângerea ca tardivă sau inadmisibilă, fie se admite plângerea și se trimite cauza la procuror pentru completarea urmăririi penale ori se dispune schimbarea temeiului juridic, încheierea este definitivă.

9. Autorii excepției consideră că această procedură, prevăzută într-o cale de atac, care, în principiu, este și definitivă, goleşte de conținut garanțiile procesului echitabil, mai ales că singura contestație admisibilă este dată spre soluționare judecătorului de cameră preliminară de la instanța superioară, într-o procedură identică. Judecătorul de cameră preliminară nu prezintă garanțiile plenitudinii de jurisdicție specifice și necesare unei instanțe abilitate să soluționeze o cale de atac definitivă, întrucât, potrivit competenței, nu judecă pe fond cauza, ca într-o veritabilă cale de atac, ci în limitele impuse de art. 341 din Codul de procedură penală. Practic, judecătorul de cameră preliminară este doar substituentul procurorului ierarhic superior și se creează numai aparența unui control judiciar. În fine, susține ineficacitatea remediului procesual prevăzut de dispozițiile de lege criticate, atât timp cât persoana vătămată printr-o infracțiune, de exemplu, una de prejudiciu, nu își poate susține cauza în fața instanței, iar judecătorul de cameră preliminară nu poate pune în mișcare acțiunea penală, în condițiile în care acțiunea civilă poate fi alăturată numai unei acțiuni penale puse în mișcare. De asemenea consideră că dispozițiile art. 340 alin. (1) teza finală și ale art. 341 din Codul de procedură penală sunt și „anacronice”, deoarece, în condițiile în care procurorul poate să pună în mișcare acțiunea penală și prin declarație orală, în cadrul procedurii criticate judecătorul are posibilitatea de a dispune începerea judecării, deși procurorul nu este prezent, iar, în situația prevăzută de art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, acțiunea penală este exercitată de judecător, deși procurorul este titularul acțiunii penale.

10. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 340 alin. (1) teza finală și ale art. 341 din Codul de procedură penală, aceste din urmă dispoziții de lege fiind modificate prin art. 102 pct. 218 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte

normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 340 alin. (1) teza finală: „(1) *Persoana a cărei plângere împotriva soluției de clasare sau renunțare la urmărirea penală, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, a fost respinsă conform art. 339 poate face plângere, în termen de 20 de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.*”;

— Art. 341: „(1) *După înregistrarea plângerii la instanța competentă, aceasta se trimite în aceeași zi judecătorului de cameră preliminară. Plângerea greșit îndreptată se trimite pe cale administrativă organului judiciar competent.*

(2) *Judecătorul de cameră preliminară stabilește termenul de soluționare, care este comunicat împreună cu un exemplar al plângerii, procurorului și părților, care pot depune note scrise cu privire la admisibilitatea ori temeinicia plângerii. Potentului i se va comunica termenul de soluționare. Persoana care a avut în cauză calitatea de inculpat poate formula cereri și ridica excepții și cu privire la legalitatea administrării probelor ori a efectuării urmăririi penale.*

(3) *Procurorul, în termen de cel mult 3 zile de la primirea comunicării prevăzute la alin. (2), transmite judecătorului de cameră preliminară dosarul cauzei.*

(4) *În situația în care plângerea a fost depusă la procuror, acesta o va înainta, împreună cu dosarul cauzei, instanței competente.*

(5) *Judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra plângerii prin încheiere motivată, în camera de consiliu, fără participarea potentului, a procurorului și a intimaților.*

(6) *În cauzele în care nu s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară poate dispune una dintre următoarele soluții:*

a) *respinge plângerea, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată;*

b) *admite plângerea, desființează soluția atacată și trimite motivat cauza la procuror pentru a începe sau pentru a completa urmărirea penală ori, după caz, pentru a pune în mișcare acțiunea penală și a completa urmărirea penală;*

c) *admite plângerea și schimbă temeiul de drept al soluției de clasare atacate, dacă prin aceasta nu se creează o situație mai grea pentru persoana care a făcut plângerea.*

(7) *În cauzele în care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară:*

1. *respinge plângerea ca tardivă sau inadmisibilă;*

2. *verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, exclude probele nelegal administrate ori, după caz, sancționează potrivit art. 280—282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii și:*

a) *respinge plângerea ca nefondată;*

b) *admite plângerea, desființează soluția atacată și trimite motivat cauza la procuror pentru a completa urmărirea penală;*

c) *admite plângerea, desființează soluția atacată și dispune începerea judecării cu privire la faptele și persoanele pentru care, în cursul cercetării penale, a fost pusă în mișcare acțiunea penală, când probele legal administrate sunt suficiente, trimițând dosarul spre repartizare aleatorie;*

d) *admite plângerea și schimbă temeiul de drept al soluției de clasare atacate, dacă prin aceasta nu se creează o situație mai grea pentru persoana care a făcut plângerea.*

(8) *Încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin. (6) și la alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) este definitivă.*

(9) În cazul prevăzut la alin. (7) pct. 2 lit. c), în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii, procurorul și inculpatul pot face, motivat, contestație cu privire la modul de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale. Contestația nemotivată este inadmisibilă.

(10) Contestația se depune la judecătorul care a soluționat plângerea și se înaintează spre soluționare judecătorului de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară ori, când instanța sesizată cu plângere este Înalta Curte de Casație și Justiție, completului competent potrivit legii, care se pronunță prin încheiere motivată, fără participarea procurorului și a inculpatului, putând dispune una dintre următoarele soluții:

a) respinge contestația ca tardivă, inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată și menține dispoziția de începere a judecății;

b) admite contestația, desființează încheierea și rejudecă plângerea potrivit alin. (7) pct. 2, dacă excepțiile cu privire la legalitatea administrării probelor ori a efectuării urmăririi penale au fost greșit soluționate.

(11) Probele care au fost excluse nu pot fi avute în vedere la judecarea în fond a cauzei.”

15. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 129 referitor la folosirea căilor de atac, precum și ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la prevederile art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 2 referitor la dreptul la două grade de jurisdicție din Protocolul nr. 7 la Convenție, ale art. 1 privind egalitatea în drepturi și ale art. 10 referitor la dreptul la un proces echitabil din Declarația Universală a Drepturilor Omului, ale art. 14 pct. 1 privind dreptul la un proces echitabil din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, respectiv ale art. 20 privind egalitatea în fața legii, ale art. 21 referitor la nediscriminare, ale art. 41 paragraful 1 și paragraful 2 lit. c) privind dreptul la bună administrare și obligația administrației de a-și motiva deciziile, ale art. 47 privind dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, ale art. 51 referitor la domeniul de aplicare a Cartei și ale art. 52 privind întinderea și interpretarea drepturilor și principiilor din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că solicitarea autorilor acesteia referitoare la restrângerea obiectului excepției de neconstituționalitate — față de textele de lege cuprinse în încheierea de sesizare a Curții Constituționale — nu poate fi reținută. Astfel, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...]”, iar alin. (4) teza întâi din același articol prevede că „Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți”. Prin urmare, cadrul procesual specific excepției de neconstituționalitate este cel fixat prin încheierea de sesizare a instanței de judecată în fața căreia a fost invocată excepția, astfel că obiectul acesteia nu poate fi altul în fața Curții Constituționale decât cel stabilit prin încheierea de sesizare. De asemenea, în ceea ce privește susținerea autorilor excepției,

făcută în ședința publică, prin care și-au extins motivele de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile art. 340 alin. (1) teza finală din Codul de procedură penală încalcă și prevederile art. 124 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că nu poate primi nici această susținere, întrucât a fost ridicată ulterior sesizării Curții. Instanța de contencios constituțional nu poate hotărî asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate direct în fața sa, întrucât, altfel, s-ar încălca prevederile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, conform cărora părțile trebuie să aibă posibilitatea de a-și exprima punctele de vedere în legătură cu excepția de neconstituționalitate în fața instanței judecătorești și de a depune dovezile pe care le consideră necesare, iar instanța de judecată este obligată să își exprime opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. Așadar, litigiul constituțional se desfășoară numai în limitele determinate prin încheierea de sesizare, fără ca acestea să poată fi modificate de vreuna dintre părți.

17. Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei ordonanțe de clasare, astfel încât dispozițiile art. 341 alin. (10) din Codul de procedură penală — care reglementează procedura de soluționare a contestației în materia plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimite în judecată — nu au legătură cu soluționarea cauzei, întrucât aceasta nu are ca obiect soluționarea căii de atac a contestației. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]”. Ținând cont de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează a respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (10) din Codul de procedură penală ca inadmisibilă.

18. În ceea ce privește dispozițiile art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală, prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală și a constatat că soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra plângerii „fără participarea petentului, a procurorului și a intimaților” este neconstituțională, întrucât contravine dreptului la un proces echitabil în componentele sale referitoare la contradictorialitate și oralitate. În acest sens, Curtea a reținut că atât plângerea petentului, cât și notele scrise ale procurorului și ale intimaților sunt susceptibile de a influența soluția privind litigiul ce face obiectul acelei proceduri, determinantă cu privire la confirmarea/infirmarya stingerii acțiunii penale. Astfel, din perspectiva contradictorialității și oralității, ca elemente esențiale ale egalității de arme și ale dreptului la un proces echitabil, Curtea a constatat că legea trebuie să prevadă posibilitatea petentului, a procurorului și a intimaților de a dezbate, în mod efectiv, observațiile depuse judecătorului de cameră preliminară, fiind necesară citarea acestora pentru realizarea respectivelor garanții (paragrafele 46 și 47). Or, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. Ținând cont de art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 și de faptul că decizia mai sus menționată a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, ulterior sesizării instanței de contencios constituțional în prezenta cauză, Curtea urmează a respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală ca devenită inadmisibilă.

19. Curtea reține, de asemenea, că, prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, precitată, a identificat o modalitate *sui generis* de formulare a unei acuzații penale în procedura de soluționare a plângerilor împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimite în judecată. Astfel, cu toate că procedura în discuție nu vizează *ab initio* existența unei acuzații în materie penală, deoarece ea a fost înlăturată de soluțiile pronunțate de procuror, câtă vreme, potrivit dispozițiilor art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară, prin încheiere, poate desființa soluția atacată și dispune începerea judecării, atunci încheierea pronunțată are valențele unui rechizitoriu, deci a unei acuzații în materie penală (paragraful 34). De aceea, atunci când o instanță — așa cum este judecătorul de cameră preliminară — este competentă să analizeze temeinicia unei plângeri prin analiza întregii probațiuni existente care fundamentează în ansamblu stingerea acțiunii penale, ea nu poate, din motive ce țin de echitatea procedurii, să tranșeze asupra chestiunilor respective fără o apreciere nemijlocită a declarațiilor persoanei care susține că nu a comis fapta considerată ca infracțiune (paragraful 42). În plus, în cauzele în care a fost pusă în mișcare acțiunea penală, obiectul procedurii referitoare la soluționarea plângerilor împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimite în judecată îl constituie nu numai admisibilitatea și temeinicia acestora, cât și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării urmăririi penale. Potrivit art. 341 alin. (11) din Codul de procedură penală, probele care au fost excluse de judecător în această fază nu pot fi avute în vedere la judecarea în fond a cauzei, dacă judecătorul de cameră preliminară a dispus și începerea judecării. Or, câtă vreme probele reprezintă chintesența oricărui proces penal, iar organul de urmărire penală strânge și administrează probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau inculpatului, atunci este evident că procedura desfășurată în aceste situații are o influență directă asupra desfășurării și echității procedurii ulterioare, inclusiv asupra procesului propriu-zis (paragraful 43). Totodată, Curtea a reținut că principiul egalității armelor — unul dintre elementele conceptului mai larg de proces echitabil — prevede ca fiecare parte să dispună de posibilitatea rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație dezavantajoasă față de adversarul său. Or, din această perspectivă, Curtea a constatat că, prin absența dezbaterilor contradictorii, petentul, partea civilă, partea responsabilă civilmente, suspectul sau persoana vătămată nu numai că nu poate, asemeni persoanei care a avut calitatea de inculpat, să formuleze cereri și să ridice excepții cu privire la legalitatea administrării probelor ori a efectuării urmăririi penale, dar nu poate contesta în niciun fel aceste cereri ori excepții, cu atât mai mult cu cât, potrivit art. 374 alin. (7) teza întâi din Codul de procedură penală, probele administrate în cursul urmăririi penale și necontestate de părți nu se readministrează în cursul cercetării judecătorești. De aceea, în condițiile în care persoanele interesate ar fi citate, ar avea posibilitatea să se prezinte la dezbateri și, prin urmare, ar putea beneficia de dreptul de a-și exprima opiniile și de a răspunde nu numai la aspectele relevate reciproc, dar și la eventualele întrebări ale judecătorului de cameră preliminară (paragraful 41).

20. Având în vedere toate aceste considerente de principiu, prin Decizia nr. 42 din 17 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 25 martie 2015, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (2) din Codul de procedură penală, prin raportare la prevederile art. 16 și 21 din Constituție invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, Curtea a amintit cele statuate prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014,

precitată, și anume că judecarea plângerii fără participarea petentului, a procurorului și a intimaților contravine dreptului la un proces echitabil în componentele sale referitoare la contradictorialitate și oralitate, întrucât norma legală nu permite comunicarea către aceștia a documentelor care sunt de natură să influențeze decizia judecătorului și nu prevede posibilitatea de a discuta în mod efectiv observațiile depuse în fața instanței. Odată citate, însă, părțile au posibilitatea să ia cunoștință despre desfășurarea procedurii în fața judecătorului de cameră preliminară și au dreptul să consulte toate documentele existente în dosarul cauzei, fiindu-le asigurate în acest fel toate drepturile și garanțiile procesuale pe care dreptul la un proces echitabil le presupune în faza procesuală analizată (paragraful 18).

21. Curtea constată că și dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție, ale art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, precitată, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, statuând, în paragrafele 25 și 26, că faptul că încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin. (6) și la alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) este definitivă nu este de natură a afecta constituționalitatea prevederilor invocate, deoarece stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, atât art. 129, cât și art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată urmând a fi prevăzute „numai prin lege”. Dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală nu aduc atingere accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate de autorii excepției nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii. Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 340 și 341 din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmăririi penale, ci soluția de neurmărire ori netrimite în judecată dispusă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile. De asemenea, prevederile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu au aplicabilitate în cauza de față, întrucât dreptul la un recurs efectiv este distinct de dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești. Totodată, eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 340 și 341 din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului.

În același sens sunt și Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015, și Decizia nr. 233 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 11 iunie 2015.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor alin. (2) și (8) ale art. 341 din Codul de procedură penală pronunțată prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

23. Pentru toate considerentele mai sus menționate, Curtea va respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate și în ceea ce privește dispozițiile art. 340 alin. (1) teza finală și ale art. 341 alin. (1), (3), (4), (6), (7), (9) și (11) din Codul de procedură penală, față de care au fost formulate aceleași critici.

24. Cu privire la presupusa atingere adusă prin dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea constată că nu este contrară principiului egalității în drepturi instituirea unor reguli speciale de procedură, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, atât timp cât aceste reguli se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în situații identice sau similare. De asemenea, dispozițiile art. 340 alin. (1) teza finală și ale art. 341 alin. (1)—(4), (6), (7), (9) și (11) din Codul de procedură penală se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice, fără privilegii și fără discriminări, fiind conforme cu prevederile art. 16 din Constituție.

25. Curtea nu poate reține nici pretinsa încălcare prin dispozițiile art. 340 alin. (1) teza finală și ale art. 341 alin. (1)—(4), (6)—(9) și (11) din Codul de procedură penală a art. 53 din Legea fundamentală, prevederile constituționale invocate fiind aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale cetățenilor, restrângere care nu a fost, însă, constatată în cauza de față.

28. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (10) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Violeta Szekely și Adrian Szekely în Dosarul nr. 12.126/300/2014 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția penală.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în același dosar și constată că dispozițiile art. 340 alin. (1) teza finală și ale art. 341 alin. (1)—(4), (6)—(9) și (11) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sectorului 2 București — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

26. Totodată, dispozițiile art. 340 alin. (1) teza finală și ale art. 341 alin. (1)—(4), (6)—(9) și (11) din Codul de procedură penală nu aduc atingere nici prevederilor constituționale ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la prevederile art. 1 privind egalitatea în drepturi și ale art. 10 referitor la dreptul la un proces echitabil din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 14 pct. 1 privind dreptul la un proces echitabil din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

27. Cu privire la prevederile invocate din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, astfel cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010, „acestea, de principiu, sunt aplicabile în controlul de constituționalitate în măsura în care asigură, garantează și dezvoltă prevederile constituționale în materia drepturilor fundamentale, cu alte cuvinte, în măsura în care nivelul lor de protecție este cel puțin la nivelul normelor constituționale în domeniul drepturilor omului”. În speță, se constată că, în ceea ce privește dispozițiile art. 20 privind egalitatea în fața legii, ale art. 21 referitor la nediscriminare și ale art. 47 privind dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, considerentele reținute mai sus abordează toate aceste aspecte, fiind, în consecință, valabile și cu privire la aceste dispoziții din Cartă. Totodată, se constată că prevederile art. 41 paragraful 1 și paragraful 2 lit. c) privind dreptul la bună administrare și obligația administrației de a-și motiva deciziile, ale art. 51 referitor la domeniul de aplicare a Cartei și ale art. 52 privind întinderea și interpretarea drepturilor și principiilor din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene nu sunt aplicabile în cauză.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Strategiei naționale pentru învățământ terțiar 2015-2020

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 336 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11 lit. f) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Strategia națională pentru învățământ terțiar 2015—2020, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul educației
și cercetării științifice,
Sorin Mihai Cîmpeanu
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici
p. Ministrul fondurilor europene,
Mihaela-Maria Ciuciureanu,
secretar de stat
Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

București, 15 iulie 2015.
Nr. 565.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

pentru modificarea Deciziei prim-ministrului nr. 205/2013 privind numirea membrilor Comitetului de supraveghere al Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc

Având în vedere propunerea Biroului Român de Metrologie Legală, formulată prin Adresa nr. 6.706 din 14 iulie 2015 și înregistrată la Cabinetul Primului-Ministru sub nr. 5/4.181 din 15 iulie 2015,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2013 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2013,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Punctul 8 al articolului unic din Decizia prim-ministrului nr. 205/2013 privind numirea membrilor Comitetului de supraveghere al Oficiului

Național pentru Jocuri de Noroc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 30 aprilie 2013, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„8. Fănel Iacobescu, reprezentant al Biroului Român de Metrologie Legală — membru neexecutiv.”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 28 iulie 2015.
Nr. 181.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

pentru eliberarea, la cerere, a doamnei Luminița Teodora Odobescu din funcția de consilier de stat în cadrul Cămarilor de Comerț și Industrie

Având în vedere cererea doamnei Luminița Teodora Odobescu, înregistrată la Cabinetul Primului-Ministru sub nr. 5/4.300 din 22 iulie 2015, în temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data de 1 august 2015, doamna Luminița Teodora Odobescu se eliberează, la cerere, din funcția de consilier de stat în cadrul Cămarilor de Comerț și Industrie.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 28 iulie 2015.
Nr. 182.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

pentru numirea domnului Adrian Marius Dobre în funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Adrian Marius Dobre se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 28 iulie 2015.
Nr. 183.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI TURISMULUI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU TURISM

ORDIN

pentru modificarea Normelor metodologice privind eliberarea certificatelor de clasificare a structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică, a licențelor și brevetelor de turism, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Turism nr. 65/2013

În temeiul prevederilor art. 9 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 9/2013 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Turism, cu modificările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Turism emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind eliberarea certificatelor de clasificare a structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică, a licențelor și brevetelor de turism, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Turism nr. 65/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu numărul 353 și 353 bis din 14 iunie 2013, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 16, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare pot avea în componență spații de cazare clasificate la cel mult două categorii, cu condiția ca diferența dintre aceste categorii să fie de cel mult o stea/margaretă, iar cea de-a doua categorie să fie inferioară clasificării generale a structurii. Categoria generală de clasificare a structurii de primire turistice este dată de cea la care sunt încadrate majoritatea spațiilor de cazare din incinta acesteia, dar nu mai puțin de 65% din totalul spațiilor de cazare. În situația în care nu este întrunit acest procent minim de 65%, structura de primire turistică va fi clasificată la categoria inferioară.”

2. La anexa nr. 1.5, punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. În pensiunile agroturistice, turiștilor li se oferă masa preparată din produse majoritar naturale din gospodăria proprie (inclusiv produse piscicole) sau de la producători/pescari autorizați de pe plan local. Gazdele se ocupă direct de primirea turiștilor și de programul acestora pe tot parcursul sejurului pe care îl petrec la pensiune și vor însoți turiștii care participă la activitățile gospodărești sau meșteșugărești.”

3. La anexa nr. 1.5, punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6. Amplasarea pensiunilor agroturistice trebuie realizată în locuri ferite de surse de poluare și de orice alte elemente care ar pune în pericol sănătatea sau siguranța turiștilor, pe un teren

cu o suprafață¹ minimă compactă calculată prin înmulțirea numărului camerelor din incinta acestora cu 100 mp. La pensiunile agroturistice cu o capacitate de cazare de până la 5 camere inclusiv, suprafața terenului nu poate fi mai mică de 500 mp¹. Suprafețele destinate activităților agricole sau meșteșugărești pot fi desfășurate și în altă locație proprie față de amplasamentul pensiunii agroturistice, cu condiția ca aceste suprafețe să fie cuprinse pe raza administrativ-teritorială a aceleiași localități. Suprafața aferentă pensiunii agroturistice împreună cu suprafața destinată activităților agricole sau meșteșugărești trebuie să fie de minimum 1.000 mp.

¹ Suprafața construită + suprafața terenului din jurul construcției.”

4. Anexa nr. 1.5.1 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, spațiile de cazare înscrise în fișele anexe ale certificatelor de clasificare eliberate anterior intrării în vigoare a acestui ordin, care sunt încadrate la o categorie superioară celei înscrise pe certificatul de clasificare, se clasifică la categoria generală înscrisă pe certificatul de clasificare.

Art. III. — În termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, operatorii economici care dețin structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare ce intră sub incidența prevederilor art. II au obligația să transmită Autorității Naționale pentru Turism fișele anexe în original ale certificatelor de clasificare aferente structurilor de primire în cauză, în vederea modificării acestora.

Art. IV. — Nerespectarea de către operatorii economici a prevederilor art. III se sancționează potrivit art. 16 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 1.267/2010 privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor și brevetelor de turism, cu modificările și completările ulterioare.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale pentru Turism,
Florența Mirela Maticescu,
vicepreședinte

**Criterii suplimentare privind clasificarea structurilor de primire turistice
cu funcțiuni de cazare de tip pensiune turistică și pensiune agroturistică**

CRITERII SUPLIMENTARE*)	Puncte
*) Se punctează numai criteriile care nu sunt obligatorii pentru categoria respectivă.	
1. Sisteme de management	
— implementarea unui sistem de management al calității	25
— implementarea unui sistem de management de mediu	25
— implementarea unui sistem de management al siguranței alimentelor	25
— implementarea unui sistem de management pentru sănătate și securitate ocupațională	25
— obținerea etichetei ecologice	25
2. Construcții, aspect general și echipare exterioară	
— drum carosabil până la poarta pensiunii	3
— semnalizare de la șoseaua principală	2
— situarea într-o zonă nepoluată fonic, vizual sau olfactiv	6
— iluminat exterior	3
— izolarea fonică a clădirii	6
— ambianța generală a exteriorului:	
• aspectul foarte bun al construcțiilor	5
• aspectul foarte bun al anexelor gospodărești	5
• amenajarea corespunzătoare a spațiilor exterioare (curte, grădină, livadă, spații amenajate în aer liber pentru divertisment)	5
3. Dotarea spațiilor și alte amenajări	
— instalații de energie alternativă funcționale și care asigură minimum 5% din consumul general	20
— izolarea fonică între camere și spațiile comune	8
— salon de primire — living cu spațiu amenajat pentru deconectare, lectură, conversație	10
— televizoare cu recepție canale TV în toate camerele	3
— șemineu	6
— bibliotecă (cărți, reviste, ziare, albume etc.)	5
— dotare cu jocuri de societate (șah, table, remi, cărți de joc etc.)	4
— biliard	4
— tenis de masă	4
— aer condiționat	10
— telefon în fiecare cameră	5
— decorarea de ansamblu a interiorului	10
— calitatea mobilierului, armonia culorilor	10
— posibilitate de conexiune la internet	10
— masă și fier de călcat	2
— mașină automată de spălat rufe	5
— uscător de păr	2
— grătar în aer liber	3
— locuri de joacă amenajate pentru copii	7
— sală de fitness	10

CRITERII SUPLIMENTARE*)		Puncte
*) Se punctează numai criteriile care nu sunt obligatorii pentru categoria respectivă.		
— saună, jacuzzi		10
— piscină în aer liber		15
— piscină acoperită		20
— terenuri de sport proprii sau intermediare la terți		12
— obiecte și echipamente pentru practicarea sporturilor (schiuri, sănii, biciclete, ambarcațiuni, echitație etc.)		13
— personal calificat pentru practicarea sporturilor de agrement		10
— aparat CD, DVD		2
— antenă TV satelit sau cablu		2
— posibilități de participare ca divertisment la unele activități gospodărești		10
— acces la computer		5
4. Dotarea bucătăriilor		
— unitate de alimentație publică (după caz)		20
— vase de bucătărie din inox		10
— veselă și ustensile de bucătărie de bună calitate, nedesperecheate, în număr corespunzător capacității de cazare		6
— aparatură electrică:		
• robot-mixer		3
• cafetieră		3
• cuptor cu microunde		6
• hotă		3
• mașină de spălat vase		10
• toaster (prăjitor de pâine)		3
5. Protecția turiștilor		
• Deținerea poliței de asigurare de răspundere civilă a structurilor de primire turistice		30
Total punctaj realizat		

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

